

Αθήνα 7/1/2008

Επιστολή προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου

Κύριε Εισαγγελεύ

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία είναι νέο πολιτικό κόμμα, που ιδρύθηκε το 2007 σύμφωνα με τις προβλέψεις του άρθρου 29 του νόμου 3023/2002 και συμμετείχε στις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου 2007.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία ως πολιτικό κόμμα, θεωρεί ότι έχει την υποχρέωση έναντι των Ελλήνων πολιτών να προασπίσει τον βασικό λόγο για τον οποίο δημιουργήθηκε και ο οποίος δεν είναι άλλος από **την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος (άρθρο 29 του νόμου 3023/2002, παρ. 1).**

Για τον λόγο αυτό θεωρούμε υποχρέωση μας να σας αναφέρουμε πληροφορίες που εμφανίστηκαν στον διεθνή τύπο, και οι οποίες αν ευσταθούν, θέτουν ερώτημα για τη λειτουργία του πολιτεύματος της χώρας μας. Οι πληροφορίες αυτές αποκαλύπτουν δωροδοκίες της SIEMENS σε ελληνικά πολιτικά κόμματα και στελέχη του ΟΤΕ και τα άρθρα στις οποίες δημοσιεύονται επισυνάπτονται σε τρεία παραρτήματα.

Ποιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με την έγκριτη γερμανική εφημερίδα «Sueddeutsche Zeitung» της 17ης Δεκεμβρίου 2007, **η Siemens-Ελλάς χρημάτιζε συστηματικά υπαλλήλους του ΟΤΕ,**

καθώς και στελέχη των δύο μεγάλων κομμάτων, του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Οι πληροφορίες αυτές προέρχονται από τις ανακρίσεις που διενεργούν οι γερμανικές αρχές σχετικά με την ελληνική πτυχή του σκανδάλου της Siemens και τις δωροδοκίες στην περίοδο 2000-2006. «Η Εισαγγελία του Μονάχου έχει ενδιάμεσα συλλέξει πολυάριθμες ενδείξεις για δωροδοκία ευρέος φάσματος στην Ελλάδα» γράφει η εφημερίδα. «Πολλοί κατηγορούμενοι και μάρτυρες δήλωσαν κατά την ανάκριση ή ότι το αντιλήφθηκαν οι ίδιοι ή ότι το άκουσαν από μανάτζερ της Siemens στην Αθήνα. Με αυτόν τον τρόπο ο κλάδος του ομίλου για τηλεπικοινωνίες αγόραζε πληροφορίες και παραγγελίες».

Ο κύριος «μάρτυς κατηγορίας», συνεχίζει η εφημερίδα, είναι ένας πρώην συνεργάτης του τμήματος τηλεπικοινωνιών στο Μόναχο, ο οποίος, όπως δήλωσε, οργάνωνε επίσης δωροδοκίες. Ένα στέλεχος της Siemens-Ελλάς θυμάται ότι απευθυνόταν κατευθείαν προς τα κεντρικά γραφεία του Μονάχου «όποτε χρειάζονταν χρήματα για λάδωμα» αναφέροντας με την ευκαιρία και το πώς θα τα χρησιμοποιούσε. Το χρήμα αυτό προοριζόταν για τον ΟΤΕ. Ένα άλλο στέλεχος της Siemens στην Αθήνα, πρόσθεσε, έστειλε μάλιστα στο Μόναχο μια λίστα με συνεργάτες του ΟΤΕ στους οποίους δίνονταν χρήματα για παρεχόμενες «εξυπηρετήσεις». «Ο ένας από τους δύο μανάτζερ της Siemens στην Αθήνα προμήθευε το κατώτερο στρώμα του προσωπικού του ΟΤΕ, ο άλλος το ανώτερο» δήλωσε, σύμφωνα πάντα με την εφημερίδα, ο ίδιος «μάρτυς κατηγορίας».

Ο ένας εκ των δύο μανάτζερ, ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης που διετέλεσε για πολλά χρόνια υποδιευθυντής της Siemens-Ελλάς και απολύθηκε από τον όμιλο τον Απρίλιο του 2007 ομολόγησε μάλιστα ενώπιον της εσωτερικής Επιτροπής Ελέγχου της Siemens κατά της Διαφθοράς ότι η Siemens-Ελλάς δεν δωροδοκούσε μόνο υπαλλήλους του ΟΤΕ, αλλά και πολιτικά κόμματα.

Αυτό, σύμφωνα με την εφημερίδα, συμπίπτει με την ομολογία του πρώην οικονομικού διευθυντή του τμήματος τηλεπικοινωνιών, σύμφωνα με την οποία **ο όμιλος «συντηρούσε μυστικά» τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και τη Νέα Δημοκρατία «για να είναι σίγουρος ότι θα απολάμβανε συνεχώς την εύνοια της εκάστοτε κυβέρνησης».** Αυτό, πρόσθεσε, το πληροφορήθηκε από τοπικό μανάτζερ της Siemens σε διάσκεψη που έγινε την άνοιξη του 2004 στην Αθήνα.

Ένας άλλος πρώην συνεργάτης του τμήματος τηλεπικοινωνιών κατέθεσε στην Εισαγγελία του Μονάχου ότι «έρευσε χρήμα» και για μια τηλεπικοινωνιακή εγκατάσταση που αφορούσε τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Οι Αθηναίοι μανάτζερ, πρόσθεσε, του ανέφεραν ότι πρέπει να «πληρώσει κανείς τα υπουργεία Άμυνας, Αθλητισμού και μία ακόμη υπηρεσία για να πάρει την παραγγελία ο όμιλος στον οποίον ανήκε και η Siemens».

Οι σοβαρές αυτές αποκαλύψεις έγιναν λίγο μετά από πρόσφατη ανακοίνωση της Siemens ότι ο διευθυντής του ελληνικού παραρτήματός της κ. Μ. Χριστοφοράκος «δεν ανήκει πλέον στη δύναμη του ομίλου». Περαιτέρω εξηγήσεις για το «διαζύγιο» δεν δόθηκαν. Πάντα σύμφωνα με τις ίδιες

δημοσιογραφικές πληροφορίες οι οικονομικοί αναλυτές στο Μόναχο μιλούσαν για «ψυχρή αποπομπή» που έχει άμεση σχέση με τις δωροδοκίες.

Στο τρίτο παράρτημα της παρούσας επιστολής επισυνάπτονται ύποπτες χρηματορροές που εστάλησαν από την Dresdner Bank στην Siemens τον Δεκέμβριο του 2005. Το διάγραμμα αναπαριστά τις διαδρομές μεταφορών χρημάτων του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη μεταξύ Ιανουαρίου 2001 και Αυγούστου 2005.

Κύριε Εισαγγελεύ

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θεωρεί την ισονομία και το κράτος δικαίου ως τα μόνα μέσα που διαθέτει σε μια δημοκρατία ο πολίτης για να διασφαλίσει τα ατομικά του δικαιώματα όταν αυτά απειλούνται ή παραβιάζονται.

Για τον λόγο αυτό η Φιλελεύθερη Συμμαχία προσφεύγει σε Εσάς ζητώντας τη διερεύνηση και ενδεχόμενη απόδοση ποινικών ευθυνών κατά παντός υπευθύνου για τις αξιόποινες πράξεις ή παραλείψεις που ενδεχομένως συντελέστηκαν.

Η Φιλελεύθερη Συμμαχία θεωρεί το ζήτημα μείζον για τη λειτουργία της δημοκρατίας στην Ελλάδα και καλεί την ελληνική δικαιοσύνη να συνεργαστεί με την εισαγγελία του Μονάχου ώστε να δοθούν δια της επισήμου οδού όσα στοιχεία υπάρχουν ώστε να διωχθούν ποινικά όσοι ενδεχομένως ενέχονται σε δωροδοκίες ή δωροληψίες.

Με τιμή

Φώτης Περλικός

Πρόεδρος της Φιλελεύθερης Συμμαχίας

Συνημμένα: πέντε παραρτήματα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Εφημερίδα Süddeutsche Zeitung, φύλλο 11.12.2007

Schmiergeldskandal bei Siemens

Wie Cromme und Ackermann hintergangen wurden

In der Siemens-Konzernzentrale lagen frühzeitig viele Hinweise auf ein System von schwarzen Kassen und Korruption vor. Der Aufsichtsrat erfuhr davon wenig, er wurde über Jahre hinweg getäuscht. Das lässt sich jetzt erstmals lückenlos dokumentieren. Offen ist nur noch, wer dafür verantwortlich ist.

Von Klaus Ott

Alle paar Monate kommen einige Spitzenkräfte aus der deutschen Wirtschaft in München zusammen, um gemeinsam mit Gewerkschaftern eine Spezialaufgabe bei der Siemens AG zu erfüllen. Sie sollen für saubere Geschäfte in dem Elektronik- und Technologiekonzern sorgen. Das ist ihr Job im Prüfungsausschuss des Aufsichtsrats, einem der wichtigsten Gremien bei Siemens seit dem Gang an die New Yorker Börse im Jahr 2001. Die dortige Wertpapierbehörde SEC ahndet Korruption und andere Finanzdelikte besonders streng.

Gerhard Cromme, Aufsichtsratschef von Thyssen-Krupp, gehört seit Jahren dem Prüfungsausschuss an, ebenso wie Henning Schulte-Noelle, ehemaliger Vorstandschef und jetzt Aufsichtsratsvorsitzender der Allianz. Auch Josef Ackermann, Vorstandssprecher der Deutschen Bank, wirkte über Jahre hinweg in dem Kontrollgremium mit, das Gesetzesverstöße verhindern oder abstellen soll. Die Belegschaft ist in dem Ausschuss seit langem durch Gesamtbetriebsratschef Ralf Heckmann und Gewerkschaftsfunktionär Heinz Hawreliuk vertreten, langjähriger Siemens-Bauftragter der IG Metall und Vertrauter von Gewerkschaftschef Berthold Huber. Hawreliuk gehört auch anderen Aufsichtsräten an, er kennt sich aus mit der Kontrolle von Unternehmen.

Trotz der hochkarätigen Zusammensetzung gelang es nicht, den Korruptionsskandal zu vermeiden, der Siemens nun mehrere Milliarden Euro Strafe bei der SEC kosten könnte. Die Münchner Staatsanwaltschaft deckte ein System schwarzen Kassen und weltweiter Schmiergeldzahlungen auf. Woran der Prüfungsausschuss scheiterte, lässt sich jetzt anhand interner Protokolle und Vermerke von Siemens und bislang öffentlich unbekannter Ermittlungsergebnisse der Staatsanwaltschaft erstmals lückenlos dokumentieren: Ackermann, Cromme und deren Aufsichtsratskollegen wurden hintergangen.

Wesentliche Hinweise auf geheime Konten und Korruption sowie auf die Drahtzieher, die in der Konzernzentrale vorlagen, wurden dem Prüfungsausschuss vorenthalten. Konzernchefs waren damals Heinrich von Pierer, der Anfang 2005 aus dem Vorstand ausschied, an die Spitze des Aufsichtsrats rückte und dann selbst dem Prüfungsausschuss angehörte, und anschließend Klaus Kleinfeld. Wer dafür verantwortlich war, dass der heutige Siemens-Aufsichtsratschef Cromme und dessen Kollegen getäuscht wurden, bedarf noch der Aufklärung.

Pierer und Kleinfeld haben stets betont, sie hätten von den kriminellen Machenschaften keine Ahnung gehabt. Die noch fehlenden Fakten könnten bald vorliegen und die bereits vorhandenen Ermittlungsergebnisse vervollständigen, denen zufolge seit Ende 2003 gegenüber dem Prüfungsausschuss wiederholt brisante Erkenntnisse unterschlagen wurden.

Ein Rückblick:

10. November 2003 Die Rechtsabteilung von Siemens schildert in einem fünfseitigen Vermerk im Detail hohe Provisionszahlungen in bar für Aufträge in Nigeria, verweist auf Verstöße gegen interne Regeln und äußert den Verdacht der "Amtsträgerbestechung im Ausland". Das könne Anlass für staatsanwaltschaftliche Ermittlungen sein. In den Vorgang in der Sparte Telekommunikation sind laut Vermerk unter anderem die Kaufleute Reinhard S. und Heinz K. verwickelt. Der Vermerk geht an Finanzvorstand Heinz-Joachim Neubürger. Dem Korruptionsverdacht wird nicht energisch nachgegangen. Der Prüfungsausschuss erfährt davon nichts - so der damalige Aufsichtsrats- und Prüfungsausschusschef Karl-Hermann Baumann später als Zeuge bei der Staatsanwaltschaft.

Die Staatsanwaltschaft ermittelt Jahre später, dass Reinhard S. und Heinz K. in großem Stil schwarze Kassen verwaltet und weltweite Schmiergeldzahlungen ermöglicht haben. Die beiden Kaufleute packen umfassend aus. Mehr als 50 Vernehmungen sind dazu nötig.

28. Dezember 2004 Ein Mitarbeiter der Antikorruptionsabteilung Compliance notiert, er habe mit Vorstandsmitglied Thomas Ganswindt über Ermittlungen in Liechtenstein wegen Geldwäsche gegen Reinhard S. gesprochen. Er habe dem für die Sparte Telekommunikation (Com) zuständigen Ganswindt unter anderem geraten, "sämtliche Beraterverträge sofort fristlos zu kündigen".

Die Staatsanwaltschaft ermittelt später, dass zahlreiche Schmiergeldzahlungen über Beraterverträge abgewickelt wurden.

30. Dezember 2004 Ein weiterer Vermerk von Compliance zu den Ermittlungen in Liechtenstein geht im Büro von Personalvorstand Jürgen Radomski ein. Darauf steht: "Wir bilden da - prophylaktisch - einen inoffiziellen Krisenstab."

26. Januar 2005 Der Prüfungsausschuss erfährt nach Angaben von Aufsichtsräten nichts von dem

Krisenstab und von der Empfehlung, alle Beraterverträge sofort zu kündigen.

Finanzvorstand Neubürger berichtet im Prüfungsausschuss über Ermittlungen wegen des Verdachts von Schmiergeldzahlungen bei einem Kraftwerksbau in Italien. Laut Protokoll sagt Neubürger, bisher gehe man davon aus, dass "die in Frage stehenden Konten nicht Siemens zuzurechnen sind". Sollte sich das ändern, seien womöglich frühere Jahresabschlüsse zu korrigieren. Der Prüfungsausschuss müsse sich dann intensiv mit der Sache befassen. Ackermann fragt, "ob aus diesen Sachverhalten Anhaltspunkte für Lücken im internen Kontrollsystem abgeleitet werden könnten". Neubürger antwortet, die bestehenden Regelwerke seien "umfassend und auch klar dokumentiert", man habe aber aus anderen Gründen einige Details weiter präzisiert. Ackermann scheidet nach dieser Sitzung aus dem Prüfungsausschuss aus. Cromme übernimmt den Vorsitz.

Im Mai 2007 verurteilt das Landgericht Darmstadt zwei Siemens-Manager wegen Korruption bei dem Projekt in Italien. Das Schmiergeld ist über schwarze Kassen von Siemens in Liechtenstein geflossen.

17. Februar 2005 Cromme sagt dem damaligen Antikorruptionsbeauftragten bei einem Gespräch in Düsseldorf, er werde als Chef des Prüfungsausschusses sein Augenmerk auf die Prävention richten und bei Verstößen die Schlüsselfrage stellen: "Wie stellen Sie sicher, dass sich so ein Fall nicht wiederholt?" Bei Verstößen gegen Strafgesetze und interne Regeln müssten klare Konsequenzen gezogen werden.

25. April 2005 Der Prüfungsausschuss wird von Compliance über die Ermittlungen in Liechtenstein unterrichtet. Das Verfahren richte sich gegen einen "ehemaligen Mitarbeiter". Der Name Reinhard S. wird dem Ausschuss laut Protokoll nicht genannt. Es erfolgt auch kein Hinweis, dass Reinhard S. intern schon im November 2003 wegen fragwürdiger Provisionen in Nigeria aufgefallen war. Erst im Dezember 2006, nach der Großrazzia der Staatsanwaltschaft vom November 2006, wird dem Ausschuss der Name Reinhard S. genannt, nachdem er bereits in der Presse steht.

Heinz Hawreliuk von der IG Metall fragt im Prüfungsausschuss, ob aus den vorliegenden Erkenntnissen über diverse Compliance-Fälle Indizien für die "Existenz von Kassen außerhalb der Siemens AG" abgeleitet werden könnten. Finanzvorstand Neubürger antwortet laut Protokoll, es existierten keine Hinweise auf derartige Konten. Sollten solche Hinweise auftauchen, werde man diesen nachgehen. Cromme sagt, angesichts des möglichen Schadens für Siemens müssten "hinreichende Maßnahmen" ergriffen werden, um etwaige Strafzahlungen zu vermeiden.

27. Juli 2005 Der Prüfungsausschuss tagt wieder. Auf Hinweis von Aufsichtsratschef Pierer, so steht es im Protokoll, berichtet Compliance über eine Durchsuchung bei Siemens an diesem Tag. Anlass ist ein Ermittlungsverfahren in Bozen wegen Korruptionsverdacht bei einem Telekommunikationsgeschäft von Siemens in Italien. Über ein Konto in Innsbruck sind zehn

Millionen Mark nach Italien geflossen. Über dieses Konto seien, erfährt der Prüfungsausschuss weiter, in den neunziger Jahren eine Vielzahl "internationaler Transaktionen" in Höhe von insgesamt 115 Millionen Mark abgewickelt worden. Das Konto sei nach Angaben der Bank von einem Com-Mitarbeiter von Siemens geführt worden. Dass es sich bei diesem Mitarbeiter über Heinz K. handelt, der bereits 2003 gemeinsam mit Reinhard S. wegen der fragwürdigen Provisionszahlungen in Nigeria aufgefallen war, erfährt der Prüfungsausschuss nicht.

Auch bei den folgenden Sitzungen ist laut den Protokollen immer nur von einem "Com-Mitarbeiter" die Rede. Ebenso wie bei Reinhard S. wird dem Prüfungsausschuss erst im Dezember 2006, nach der Großbrazzia der Staatsanwaltschaft vom November 2006, der Name Heinz K. genannt - nachdem die Presse über seine Person bereits berichtet hat. Weil keine Namen genannt werden, kann der Ausschuss keine Zusammenhänge erkennen.

23. Januar 2006 Finanzvorstand Neubürger wird von Compliance darüber informiert, dass bei der Dresdner Bank in der Schweiz mehrere Konten aufgefallen sind, hinter denen der Vizechef von Siemens Griechenland als "wirtschaftlich Berechtigter" stehe. Auf diese Konten seien von Januar 2001 bis August 2005 insgesamt 37 Millionen Euro von verschiedenen internationalen Firmen wie Fiberlite geflossen. Der Mann aus Athen habe angegeben, das Geld sei "im Wesentlichen" von Siemens gekommen. In einem Vermerk der Dresdner Bank und einer Übersicht der Bank über die Kontotransaktionen - beide Papiere gehen an Neubürger - wird Reinhard S. genannt. Über ihn sei ein Teil der Transaktionen gelaufen.

25. Januar 2006 Der Prüfungsausschuss wird von Compliance über diese Erkenntnisse unterrichtet, allerdings mit einer Ausnahme. Der Name Reinhard S. und dessen Beteiligung an diesen Geschäften werden laut Protokoll nicht erwähnt.

8. März 2006 Der Vizechef von Siemens Griechenland wird in Athen von drei Abgesandten aus der Münchner Konzernzentrale befragt, was es mit den Konten in der Schweiz auf sich habe und was mit dem Geld geschehen sei. Einer der drei, ein Beschäftigter von Compliance, wird später von der Münchner Staatsanwaltschaft als Zeuge vernommen. Er sagt aus, der griechische Siemens-Manager habe bei dem Gespräch am 8. März 2006 in Athen angegeben, er habe mit Geld "regelmäßig Einfluss auf OTE-Mitarbeiter nehmen" müssen. OTE ist die staatliche griechische Telefongesellschaft. Es sei darum gegangen, bei der Abwicklung eines bestehenden Auftrags "für Siemens günstige Entscheidungen herbeizuführen". Außerdem habe der Vizechef von Siemens Griechenland erklärt, das Schweizer Kontensystem sowie die entsprechenden Transaktionen seien mit Reinhard S. beziehungsweise dessen Vorgänger abgesprochen und auf deren Veranlassung hin eingerichtet worden.

Ein anderer Compliance-Mitarbeiter sagt später bei der Staatsanwaltschaft aus, er habe schon im November/Dezember 2005 mit dem Vizechef von Siemens Griechenland wegen der Vorgänge in

der Schweiz gesprochen, über die es damals bereits erste Erkenntnisse im Konzern gegeben habe. Der Mann aus Athen habe bei dieser Befragung im Herbst 2005 von "Schmiergeldzahlungen" gesprochen, die an die griechischen Parteien, die OTE und Berater vom Balkan gegangen seien. Andererseits habe der griechische Siemens-Manager erklärt, die Zahlungen seien im Wesentlichen gar nicht gelaufen. Das meiste Geld, das auf Schweizer Konten eingegangen sei, habe inzwischen die dortige Staatsanwaltschaft beschlagnahmt. Und noch etwas berichtet der Compliance-Mitarbeiter der Staatsanwaltschaft: Auf seine Frage, wer ihm bei Siemens geholfen habe, das Geld locker zu machen, habe der Mann aus Athen bei dem Gespräch im Herbst 2005 Reinhard S. genannt.

26. April 2006 Compliance berichtet dem Prüfungsausschuss, der Vizechef von Siemens Griechenland habe das Unternehmen zum 7. April 2006 verlassen. Zuvor sei er am 30. März 2006 von der Schweizer Bundesanwaltschaft vernommen worden. Laut Informationen, die Siemens über seinen Anwalt bekommen habe, soll er gegenüber den Ermittlern in der Schweiz angegeben haben, das Geld auf den dortigen Konten sei zur "Belohnung gutwilliger Vermittler, steuerfrei", bestimmt gewesen. Bei den Begünstigten handele es sich um Privatpersonen, nicht um Amtsträger.

Laut Protokoll erfährt der Prüfungsausschuss am 26. April 2006 nichts von den Aussagen des griechischen Managers gegenüber Compliance über "Schmiergeldzahlungen" an politische Parteien und an Beschäftigte der staatlichen Telefongesellschaft OTE. Auch seine Verbindung zu Reinhard S. wird nicht erwähnt.

26. Juli 2006 Der Prüfungsausschuss tagt wieder. Compliance berichtet laut Protokoll, Siemens verlange von seinem ehemaligen Vizechef in Griechenland die Herausgabe der Schweizer Bankunterlagen und die Rückzahlung des auf verschiedenen Konten noch vorhandenen Geldes. Der Mann aus Athen habe sich "nicht kooperativ gezeigt und trotz Aufforderung keine zuverlässigen Informationen" geliefert. Man sei dabei, eine Klage bei Gericht gegen ihn vorzubereiten.

15. November 2006 Großrazzia der Münchner Staatsanwaltschaft bei Siemens. Der Schmiergeldskandal beginnt.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

Εφημερίδα **Wall Street Journal**, φύλλο 28.12.2007

Inside Bribery Probe of Siemens

Liechtenstein Bank Triggered an International Hunt

By DAVID CRAWFORD in Vaduz, Liechtenstein, and MIKE ESTERL in Athens,

In the spring of 2003, auditors for a bank owned by Liechtenstein's royal family spotted an unusual flurry of money transfers involving a small offshore firm called Martha Overseas Corp.

They discovered that Martha Overseas was controlled by Prodromos Mavridis, a top executive in Greece with **Siemens** AG, the German engineering giant. Millions of euros were pouring into the account from another offshore firm controlled by a different Siemens executive based at the company's Munich headquarters.

The bank auditors in the tiny Alpine nation, on the lookout for possible terrorist-financing transactions, had instead stumbled upon one of the largest corporate bribery cases in recent history. Today, prosecutors in the U.S. and around the world are pursuing allegations that Siemens bribed customers to win big infrastructure contracts.

Increased post-9/11 scrutiny is making it tougher for companies to camouflage payments through countries such as Switzerland and Liechtenstein, which have rolled back banking-secrecy laws. Authorities in the two nations played a quiet but central role in uncovering wrongdoing at Siemens.

In October, German prosecutors fined Siemens €201 million (\$291.3 million) after tracing €12 million in bribes to Nigeria, Russia and Libya. Siemens said last month it has identified €1.3 billion in suspicious transactions world-wide between 2000 and 2006.

The scandal became public when German police raided Siemens offices in November 2006. But confidential bank and court documents reviewed by The Wall Street Journal and interviews with law-enforcement officials show how the raid followed more than three years of work in untangling Siemens's money transfers.

The timeline, along with earlier evidence, suggests top Siemens executives knew about allegations of wrongdoing at least two years before they acknowledged illicit transactions.

Siemens declined to comment in detail for this article. The company said it is cooperating fully with authorities and is eager to get to the bottom of any wrongdoing.

Mr. Mavridis, who was head of Siemens's telecom-equipment sales in Greece, left the company in April 2006. He is being investigated in at least three European countries, including Greece. As the

Journal reported in January, a former Siemens executive, Michael Kutschenreuter, has told German prosecutors he heard from the head of Siemens's Greek unit that the company bribed public-sector officials to win a contract for the 2004 Olympics in Athens and paid off political parties ahead of parliamentary elections the same year.

A lawyer for Mr. Mavridis said his client did nothing wrong. Mr. Mavridis hasn't been charged with any crime. A lawyer for Mr. Kutschenreuter declined to comment.

Liechtenstein was one of 15 countries blacklisted in 2000 by the Group of Seven industrialized nations for "noncooperation" in the prevention of money laundering. LGT Group, which is Liechtenstein's biggest bank and is owned by the principality's ruling family, was raided the same year as part of a criminal probe into cross-border bank transactions. In 2001, after Liechtenstein bolstered its surveillance, the country was removed from the G-7's blacklist.

In the spring of 2003, according to people familiar with the matter, compliance officials at LGT zeroed in on a flurry of transactions between Martha Overseas, a Panama-based company controlled by Mr. Mavridis, and Eagle Invest & Finance SA, a company based in the British Virgin Islands and controlled by a Siemens executive in Germany, Reinhard Siekaczek. They noticed that €1 million was paid into a Liechtenstein account before

being withdrawn the same day and that half a dozen transactions involving €5 million ricocheted through related accounts over a three-week period.

Auditors at LGT grew suspicious because the payments were characterized as commissions paid by Siemens to the two executives, according to people familiar with the case. The auditors wondered why Siemens would pay commissions to senior salaried employees and why the funds would be directed through offshore accounts with no ostensible ties to Siemens.

In November 2004, shortly after LGT filed a suspicious-transactions report to local authorities, Liechtenstein blocked €7.6 million in funds that appeared to originate with Siemens. The authorities alerted their Swiss and German counterparts, as well as Siemens. The chief compliance officer at Siemens reported the Liechtenstein case to the company's audit committee in January 2005, according to a court document and a Siemens board member. By that point, senior managers already

The Domino Effect

How the bribery scandal at Siemens evolved

Spring 2003: Liechtenstein bank LGT spots unusual transactions tied to Prodromos Mavridis, a Siemens executive in Greece, and Reinhard Siekaczek, a Siemens executive in Germany.

Late 2004: LGT files money-laundering report to Liechtenstein authorities. Liechtenstein freezes €7.6 million in funds tied to Siemens executives; alerts authorities in Switzerland and Germany, as well as Siemens.

December 2005: Germany's Dresdner Bank sends Siemens a money-laundering report detailing suspicious transactions involving Mr. Mavridis.

Nov. 15, 2006: More than 200 German police raid Siemens's offices across Germany and arrest several current and former employees.

Fall 2007: German court fines Siemens €201 million for bribes paid earlier this decade; Siemens says it has now flagged €1.3 billion in suspicious transactions globally.

Dec. 17, 2007: Siemens says that Michael Christoforakos, the long-time chief executive of the Greek unit, has left the company.

Siemens's Greek headquarters in Athens

knew of suspected illicit activity, according to testimony from former Siemens officials.

Robert Wallner, a prosecutor in the Liechtenstein capital of Vaduz, said he asked to interview a member of Siemens's management board in late 2004 but was turned down. Siemens also suggested that he drop the investigation because the company wasn't materially injured by the transactions, according to Mr. Wallner.

In March 2005, Swiss prosecutors opened their own investigation after Germany's Dresdner Bank AG submitted a money-laundering report highlighting a longer string of suspicious payments that flowed through Switzerland and were tied to Siemens's Mr. Mavridis. In August, Switzerland froze about €25.5 million that appeared to have been funneled into Mr. Mavridis's accounts from Siemens.

In December 2005, Dresdner told Siemens about dozens of transfers to Mr. Mavridis between 2001 and August 2005 totaling €37 million. Money flowed into his accounts from banks and small firms in Switzerland, Italy, London, Hong Kong and Dubai, among other places. The money also moved out of the accounts to offshore firms with names like Ursula Marketing Corp. and Prince Pacific Ltd. Around the same time, German prosecutors, spurred by Switzerland and Liechtenstein, opened their own investigation.

The next month, Albrecht Schäfer, then the chief compliance officer at Siemens, forwarded the Dresdner report to Heinz-Joachim Neubürger, then the company's chief financial officer, according to an internal Siemens document. The company's audit committee was informed of the suspicious transactions a few days later. But it would be many months before the public learned of the suspicions.

Prosecutors in Bern, Switzerland, raided the offices of Intercom Telecommunications Systems AG, a Swiss subsidiary of Siemens, in March 2006. They uncovered further details of dubious invoices tied to Mr. Mavridis, and he was questioned in March and June.

Siemens began liquidating Intercom in late May. That heightened Swiss prosecutors' suspicions. They didn't see an economic reason for closing the company, according to a person familiar with the investigation.

In April 2006, Mr. Mavridis left Siemens after the company agreed to pay him €300,000 in severance, according to a person familiar with the matter. On Nov. 14, one day before its German offices were raided by police, Siemens filed a civil lawsuit against Mr. Mavridis in Greece, claiming ownership of €8 million that he held in a personal bank account in Athens. Mr. Mavridis handed over €7.8 million to the company in January of this year. His lawyer says Mr. Mavridis never disputed that the money belonged to Siemens. Mr. Siekaczek, the former Siemens manager in Germany who controlled accounts that had funneled money to Mr. Mavridis, was arrested Nov. 15, 2006. Mr. Siekaczek told prosecutors that he knew of bribery schemes earlier this decade in more than a dozen countries stretching from Brazil to Egypt. He said the Greek unit enjoyed wide latitude in nearby countries such as Cyprus, Bulgaria and parts of the former Yugoslavia. Mr. Mavridis

handled bribe payments in some of those countries, according to Mr. Siekaczek.

Mr. Siekaczek, a longtime executive in the telecom-equipment unit, was indicted in Germany in September on embezzlement charges. Mr. Siekaczek's lawyer declined to discuss specifics of the case but said his client is cooperating with prosecutors.

Mr. Kutschenreuter, the former chief financial officer of Siemens's telecom-equipment unit, was also detained in late 2006 but later released. He told German prosecutors that Michael Christoforakos, the head of Siemens's Greek unit, had informed him about the bribes to win an Olympic infrastructure contract and gain favor with Greek political parties. Other Siemens executives also have said they were aware of bribes in Greece earlier this decade, according to transcripts of the executives' interviews with German prosecutors.

Earlier this month, Mr. Christoforakos stepped down as chief executive of Siemens's Greek unit. Before his departure, Siemens declined to make him available for an interview, and he couldn't be reached independently. Mr. Christoforakos recently began cooperating with outside investigators hired by Siemens after he balked earlier this summer, said a Siemens board member.

Liechtenstein prosecutors transferred their money-laundering probe involving Siemens's telecom unit to counterparts in Germany and Switzerland earlier this year, but they continue to chase a money-laundering case involving a Siemens power unit. German prosecutors say they won't pursue further penalties against Siemens over the now-dismantled telecom unit but are continuing investigations of individuals and may look into other business units.

Swiss investigators have frozen about €200 million in bank accounts they believe are tied to Siemens. More than half the frozen funds haven't been claimed by anyone, after several named beneficiaries denied ownership. In an internal document earlier this year, Siemens said it was trying to reclaim nearly €36 million frozen in Switzerland. Swiss prosecutors say Siemens will have to wait. Said one Swiss investigator, "We can't allow the money to disappear in another slush fund."

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

Εφημερίδα Wall Street Journal

Suspicious Transactions at Siemens

By DAVID CRAWFORD

December 2007

The below diagram of suspicious bank transactions was prepared by Dresdner Bank and forwarded to German engineering company Siemens AG in December 2005. The diagram details dozens of suspicious transactions passing through Swiss accounts controlled by Prodromos Mavridis, then a senior Siemens executive in Greece. The Swiss money-laundering trail helped trigger what has turned into the largest known corporate bribery case. Siemens is being investigated for alleged bribes-for-business schemes on several continents and has itself identified €1.3 billion in suspicious transactions between 2000 and 2006.

The original document is partly in German.

See below for a table of terms used throughout.

TEUR = thousand euros	Wirtschaftlich Berechtigter = beneficial owner	Kontoinhaber = account holder
TUSD = thousand U.S. dollars	Kaufmaennischer Leiter = Senior business manager	Kontoumsatz = account transactions
TCHF = thousand Swiss francs	Prokurist = authorized manager	Scheckeinreicher, gezogen auf Deutsche Bank = payee of a cheque, drawn on Deutsche Bank
TDEM = thousand German marks (DM)	Konto = account	Stahlhandel, -herstellung = steel trade, - steel production

Diagram of selected transactions in accounts controlled by or linked to Prodromos Mavridis, based on transactions at Dresdner Bank AG (Switzerland) between January 2001 and August 2005:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

Εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ φύλλο 21/12/2007

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ του Μονάχου ψάχνει τις σχέσεις Siemens-κρατικών αξιωματούχων-κομμάτων

«8% του τζίρου σε δωροδοκίες»

Της ΑΡΙΣΤΕΑΣ ΜΠΟΥΓΑΤΣΟΥ

Εφτασε και στον ΟΤΕ το σκάνδαλο των «μαύρων ταμείων» της Siemens, έναν χρόνο μετά τις πρώτες αποκαλύψεις για το εκτενές δίκτυο διαφθοράς και δωροδοκιών, που είχε στηθεί και «πότηζε» κρατικούς αξιωματούχους και στελέχη επιχειρήσεων, αποδίδοντας στον γερμανικό κολοσσό βαρύτιμες συμβάσεις.

Σύμφωνα με ασφαλείς πηγές, η Εισαγγελία του Μονάχου ζητεί από τον ΟΤΕ πληροφορίες και στοιχεία για συμβάσεις του με την Siemens, για τις οποίες έχουν βρεθεί εκταμιεύσεις εκατομμυρίων ευρώ, που έχουν «ξεπλυθεί» με εικονικά συμφωνητικά εξωχώριων εταιρειών, ελεγχόμενων από στελέχη της Siemens.

Το συγκεκριμένο αίτημα του Μονάχου έχει συζητηθεί στα υψηλά κλιμάκια του ΟΤΕ, είναι όμως άγνωστο αν έχει λάβει και επίσημο χαρακτήρα. Επιπρόσθετα, η εμπλοκή αξιωματούχων του ΟΤΕ σε δωροδοκίες προελεύσεως Siemens σύντομα θα φέρουν τον Οργανισμό στο «εδώλιο» και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς των ΗΠΑ (SEC), καθώς η μετοχή του είναι υπό διαπραγμάτευση και στο Χρηματιστήριο της Ν. Υόρκης και οι αυστηροί κανόνες τον αγγίζουν.

Ηδη η Siemens για το σκάνδαλο των «μαύρων ταμείων» αντιμετωπίζει το ενδεχόμενο επιβολής υψηλότατου προστίμου από το SEC, που μπορεί να φτάσει και τα 5 δισ. ευρώ.

Όπως προκύπτει από τον βαρύ ποινικό φάκελο της υπόθεσης Siemens από το Μόναχο, από απολογίες των πρωτεργατών, αλλά και από τα αποκαλυπτήρια εταιρειών και λογαριασμών, η Ελλάδα ήταν ο παράδεισος των μίζών!

1 Από την περίοδο 2000-2001, για δωροδοκίες για «δημόσιες σχέσεις», για εσωτερική πληροφόρηση κ.ά., η μητρική είχε εγκρίνει ποσοστό 8% επί του ετήσιου τζίρου της Siemens

Ελλάδος, που κάθε χρόνο κατευθύνονταν σε κρατικούς αξιωματούχους (ΔΕΚΟ και Δημοσίους), αλλά και σε πολιτικά κόμματα («τα δύο κόμματα» εξουσίας). Έτσι γίνονταν οι δουλειές στον ΟΤΕ, στον ΟΣΕ, στην ενέργεια, στο μετρό, στα νοσοκομεία (ιατρικός εξοπλισμός), στην πληροφορική κ.α. Έτσι, στο πολιτικό σύστημα και στο Δημόσιο οικοδομήθηκε το «γερμανικό λόμπι».

2 Στα «μαύρα ντοσιέ» της Siemens, που έχουν κατασχεθεί, οι άνομες πληρωμές προς Ελληνες καταχωρίζονται με την ένδειξη «Placid» και όλα βρίσκονταν στον φάκελο με την ονομασία «Enterprise Network».

3 Τα «μαύρα συμβόλαια» της Siemens με τον ΟΤΕ, όπως αναφέρεται, έχουν εντοπιστεί από το 2000 μέχρι και το 2006, βάσει των projects, για τα οποία έχουν γίνει... παράπλευρες πληρωμές.

Σε αυτά περιλαμβάνονται: οι προγραμματικές συμφωνίες, δηλαδή οι απευθείας αναθέσεις που κλείστηκαν το 1998 και ολοκληρώθηκαν το 2003. Το μερτικό της Siemens, αναλογιστικά πλέον, έφτασε τα 885 εκατ. ευρώ. Ακολούθησαν από τον ΟΤΕ και άλλες αναθέσεις στη Siemens (2003-2007) ύψους 300 εκατ. ευρώ, τουλάχιστον, με επίδικη και «διάσημη» τη σύμβαση τεχνικής υποστήριξης (60 εκατ. ευρώ). Η τελευταία έχει και ποινική εξέλιξη στην Ελλάδα, με την κατηγορία της απιστίας να έχει αποδοθεί στον πρόεδρο του ΟΤΕ Π. Βουρλούμη (βρίσκεται στο στάδιο της τακτικής ανάκρισης).

4 Στα συμβόλαια, πάντως, που είναι σταμπαρισμένα από τις γερμανικές αρχές περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων: συμβάσεις με την Armedel την περίοδο που ο ΟΤΕ ήλεγχε το 90% της αρμένικης εταιρείας, με την Globul (εταιρεία κινητής τηλεφωνίας στη Βουλγαρία, αρχικά του ΟΤΕ, τώρα της Cosmote) και έργα στην Αλβανία.

5 Εξοπλισμός ADSL των Ολυμπιακών Αγώνων, συμβάσεις για SDH, TMN, IN κ.ά. θεωρούνται «μαύρες», ενώ για το διάσημο σύστημα ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων C4I οι «πληρωμές» είναι δεδομένες, τουλάχιστον για ποσόν 10 εκατ. ευρώ.

Πάντως, ο ΟΤΕ δεν είναι ο μόνος προνομιακός τόπος της Siemens για άνομες συναλλαγές, ούτε από τα γερμανικά ντοκουμέντα λείπει η Intracom. Οι δύο εταιρείες, άλλωστε, στον ΟΤΕ τουλάχιστον, είχαν εναρμονισμένη πρακτική στις τιμές, στη μοιρασιά, στις επιρροές, πιθανώς και σε άλλα...

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5

Εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ - φύλλο 19/12/2007

Νέες καταγγελίες για μίζες της Siemens

Δημοσίευμα γερμανικής εφημερίδας για δωροδοκίες υπαλλήλων του ΟΤΕ αλλά και πολιτικών την περίοδο 2000-2006

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ Ι. ΓΑΛΙΑΝΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟ Η Siemens-Ελλάς «λάδωνε» συστηματικά υπαλλήλους του ΟΤΕ, καθώς και στελέχη των δύο μεγάλων κομμάτων, του ΠαΣοΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό αναφέρεται στη χθεσινή «Sueddeutsche Zeitung» σε ρεπορτάζ για τις ανακρίσεις που διενεργούν οι γερμανικές αρχές σχετικά με την ελληνική πτυχή του σκανδάλου της Siemens και τις δωροδοκίες στην περίοδο 2000-2006. «*Η Εισαγγελία του Μονάχου έχει ενδιάμεσα συλλέξει πολυάριθμες ενδείξεις για δωροδοκία ευρέος φάσματος στην Ελλάδα*» γράφει η εφημερίδα.

«Πολλοί κατηγορούμενοι και μάρτυρες δήλωσαν κατά την ανάκρισή ότι το αντιλήφθηκαν οι ίδιοι ή ότι το άκουσαν από μάνατζερ της Siemens στην Αθήνα. Με αυτόν τον τρόπο κλάδος του ομίλου για τηλεπικοινωνίες (σ.σ.: Com) αγόραζε πληροφορίες και παραγγελίες». Ο κύριος «μάρτυς κατηγορίας», συνεχίζει η εφημερίδα, είναι ένας πρώην συνεργάτης του τμήματος Com στο Μόναχο, ο οποίος, όπως δήλωσε, οργάνωνε επίσης δωροδοκίες. Ένα στέλεχος της Siemens-Ελλάς θυμάται ότι απευθυνόταν κατευθείαν προς τα κεντρικά γραφεία του Μονάχου «όποτε χρειαζόνταν χρήματα για λάδωμα» αναφέροντας με την ευκαιρία και το πώς θα τα χρησιμοποιούσε.

Το χρήμα αυτό προοριζόταν για τον ΟΤΕ. Ένα άλλο στέλεχος της Siemens στην Αθήνα, πρόσθεσε, έστειλε μάλιστα στο Μόναχο μια λίστα με συνεργάτες του ΟΤΕ στους οποίους δίνονταν χρήματα για παρεχόμενες «εξυπηρετήσεις». «Ο ένας από τους δύο μάνατζερ της Siemens στην Αθήνα προμήθευε το κατώτερο στρώμα του προσωπικού του ΟΤΕ, ο άλλος το ανώτερο» δήλωσε, σύμφωνα πάντα με την εφημερίδα, ο ίδιος «μάρτυς κατηγορίας».

Ο ένας εκ των δύο μάνατζερ, ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης που διετέλεσε για πολλά χρόνια υποδιευθυντής της Siemens-Ελλάς και απολύθηκε από τον όμιλο τον Απρίλιο του 2007 ομολόγησε μάλιστα ενώπιον της εσωτερικής Επιτροπής Ελέγχου της Siemens κατά της Διαφθοράς ότι η Siemens-Ελλάς δεν δωροδοκούσε μόνο υπαλλήλους του ΟΤΕ, αλλά και πολιτικά κόμματα.

Αυτό, σύμφωνα με την εφημερίδα, συμπίπτει με την ομολογία του πρώην οικονομικού διευθυντή του Com, σύμφωνα με την οποία ο όμιλος «συντηρούσε μυστικά» τόσο το σοσιαλδημοκρατικό

ΠαΣοΚ όσο και τη συντηρητική Νέα Δημοκρατία «για να είναι σίγουρος ότι θα απολάμβανε συνεχώς την εύνοια της εκάστοτε κυβέρνησης». Αυτό, πρόσθεσε, το πληροφορήθηκε από τοπικό μάνατζερ της Siemens σε διάσκεψη που έγινε την άνοιξη του 2004 στην Αθήνα.

Ένας άλλος πρώην συνεργάτης του Com κατέθεσε στην Εισαγγελία του Μονάχου ότι «έρευνε χρήμα» και για μια τηλεπικοινωνιακή εγκατάσταση που αφορούσε τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Οι Αθηναίοι μάνατζερ, πρόσθεσε, του ανέφεραν ότι πρέπει να «πληρώσει κανείς τα υπουργεία Άμυνας, Αθλητισμού και μία ακόμη υπηρεσία για να πάρει την παραγγελία ο όμιλος στον οποίον ανήκε και η Siemens».

Οι σοβαρές αυτές αποκαλύψεις έγιναν λίγο μετά την προχθεσινή ανακοίνωση της Siemens ότι ο διευθυντής του ελληνικού παραρτήματός της κ. Μ.Χριστοφοράκος «δεν ανήκει πλέον στη δύναμη του ομίλου». Περαιτέρω εξηγήσεις για το «διαζύγιο» δεν δόθηκαν. Οικονομικοί αναλυτές στο Μόναχο μιλούσαν όμως για «ψυχρή αποπομπή» που έχει άμεση σχέση με τις δωροδοκίες. «Τι κάνει νιάου νιάου στα κεραμίδια» έλεγε ένας από αυτούς, παραπέμποντας και στο γεγονός ότι με τον ίδιο τρόπο και για παρόμοιους λόγους «εκπαραθυρώθηκε» προ διμήνου και ο διευθυντής της Siemens Αυστρίας Χάραλντ Βασενμπέργκερ. Σύμφωνα με πληροφορίες, η Siemens-Αυστρία είχε «στήσει» μεταξύ άλλων, και ταμεία-«μαϊμού» για παράνομες συναλλαγές στην Κύπρο.

«Ο Βασενμπέργκερ και ο Χριστοφοράκος είναι πόνια στο παιχνίδι των ιθυνόντων της Siemens» έλεγε άλλος αναλυτής. «Οι δυο τους θυσιάστηκαν για να εξευμενιστούν οι Αμερικανοί» πρόσθεσε, υπαινικσόμενος το γεγονός ότι ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου του ομίλου Πέτερ Λόσερ, καθώς και ο πρόεδρος του Εποπτικού Συμβουλίου Γκέρχαρντ Κρόμε βρέθηκαν τη Δευτέρα στη Νέα Υόρκη για να συναντηθούν με την Ελεγκτική Υπηρεσία του εκεί χρηματιστηρίου στο οποίο έχει εισαχθεί ο γερμανικός όμιλος.

Η πανίσχυρη αυτή υπηρεσία έχει το δικαίωμα να επιβάλει πρόστιμο πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων στη Siemens αν δεν πεισθεί ότι μεταμελήθηκε έμπρακτα, επιβάλλοντας από μόνη της την κάθαρση. «Ο στόχος του Λόσερ και του Γκρόμε ήταν, λοιπόν, να δείξουν στους Αμερικανούς ότι είναι αποφασισμένοι να βάλουν οι ίδιοι το μαχαίρι στο κόκαλο» συμπέρανε ο αναλυτής. «Και αυτό το πληρώνουν τώρα κατώτερα στελέχη- χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν θα έπρεπε να λογοδοτήσουν και αυτά για τις πράξεις τους»